

[Leif Hermann]

politisk flertal for det, vil vi meget gerne gå endnu videre og præcisere helt tydeligt i bestemmelsen, at det er miljøet, der har forrang. Nu forstår jeg, at det kan lade sig gøre, for miljøministeren har faktisk sagt, at sådan skal loven forstås. Jeg synes, at når vi skal til at revidere loven, skal vi formulere det sådan, at det også er tydeligt for enhver kommunalbestyrelse og ethvert amtsråd, der arbejder med lovens forvaltning.

Jeg vil godt også takke fru Lone Dybkjær for tilslutningen til forslaget principper.

Dernæst vil jeg tage fat på anden del af det interessante brev, jeg fik.

Den pågældende brevskriver sagde, at det, der vil være brug for, som miljøministeren også har været inde på det, er at tage spørgsmålet op om den retssikkerhed, der ligger i miljøgodkendelserne, om den i grunden ikke er til skade for miljøet. Det er en anden måde, afvejningsprincippet er slået igennem på: en miljøgodkendelse er i princippet tidsbegrænset.

En tredje måde, princippet er slået igennem på, er på sammensætningen af miljøankenævnet, hvor vi udmærket godt ved, at på den ene side sidder erhvervslivet, på den anden side sidder alle de miljøinteresserede, og midt i det hele sidder nogle, der på en eller anden måde skal afveje disse to sikkert ikke altid lige gode synspunkter. Det kommer der undertiden ejendommelige ting ud af. Jeg har netop læst en 25 siders afgørelse fra miljøankenævnet vedrørende Ravnstrup dambrug, hvor det er lykkedes miljøankenævnet at give Ravnstrup dambrug endnu en frist til at opfylde miljøankenævnets egen kendelse, der nu fejrer to års fødselsdag. Endnu en frist har Ravnstrup dambrug fået. Det tør siges at være afvejning af hensyn til den enkelte virksomhed.

Jeg vil godt gøre opmærksom på, at vi fuldt ud er indstillet på at snakke om ajourføring af miljøgodkendelser, bortfald af ældre godkendelser, tidsbegrænsning af miljøgodkendelser osv. Vi kommer faktisk med et forslag om det i næste uge. Det vil sige, at så får miljøministeren endnu mere, der kan indgå i hans overvejelser vedrørende revision af miljøbeskyttelsesloven.

Jeg mener også, at vi bør tage spørgsmålet om ankeadgangen til miljøankenævnet op. Bør det være således, at man kan anke sådan, som Ravnstrup dambrug har gjort det,

sådan som BASF i Grenå har gjort det, og derved blot trække sagen i langdrag, fordi lovgivningen er forholdsvis lempelig i disse spørgsmål, selv om intet i realiteten vil blive ændret i ankeinstansen? Det mener vi naturligvis ikke er hensigtsmæssigt. Vi udarbejder gerne et forslag om det, hvis miljøministeren er indstillet på det. Det kan også indgå i de videre overvejelser.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til miljø- og planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 62:

Forslag til lov om ændring af lov om nordisk samarbejde.

(Fremsat 6/11 85).

Sammen med denne sag foretoges den under punkt 8 på dagsordenen opførte sag, nemlig:

8) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 32:

Forslag til folketingsbeslutning om Danmarks tilslutning til aftalen af 6. maj 1985 om ændring af aftalen af 15. marts 1971 mellem Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige om kulturelt samarbejde.

(Fremsat 6/11 85).

Forslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Jimmy Stahr (S):

Miljøministeren, samarbejdsministeren, har været en del igennem i dag, men nu kommer vel nok rosinen i pølseenden.